

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ "ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΙ"

Κώστας Ζ. Γιαννός

Στη Γλωσσολογία, είναι γνωστό, πως η γλώσσα δεν είναι μόνο όργανο επικοινωνίας, αλλά ταυτόχρονα και φορέας ιδεών, που εκφράζουν την εθνική ομοιογένεια και εμποδίζουν την εθνική συνείδηση. Με βάση την τοποθέτηση αυτή, είναι εύκολο να γίνει αντιληπτό, γιατί πρώτα η Αγγλοκρατία και μετέπειτα η Τουρκία, εξανάγκασαν τους "Τουρκοκύπριους" να μην μιλούν την Ελληνική γλώσσα και να μάθουν την Τουρκική. Η προώθηση των "Τουρκοκυπρίων" από την Αγγλική αποικιοκρατική κυβέρνηση, σαν αντίβαρο στις διεκδικήσεις του Κυπριακού Ελληνισμού, ξεκινούσε πρώτα και κύρια από το θέμα της γλώσσας και γι' αυτό εξαναγκάστηκαν οι "Τουρκοκύπριοι" να μάθουν Τούρκικα, με την εγκατάσταση στα διάφορα "Τουρκοχώρια" Τούρκων Χοτζάδων και δασκάλων, καθ' υπόδειξη της Αγγλικής αποικιοκρατικής διοίκησης. Παρά τον εξαναγκασμό αυτό, οι γέροντες των περισσότερων "Τουρκοχωριών" μέχρι τα μέσα του 20ου αιώνα, γνώριζαν μόνο Ελληνικά, ενώ σε μερικά από αυτά, δεν ήξεραν την Τουρκική γλώσσα, όχι μόνο οι ηλικιωμένοι, αλλά όλοι οι κάτοικοί τους. Ένας δεύτερος εξαναγκασμός των "Τουρκοκυπρίων" που μιλούσαν Ελληνικά, για να μάθουν την Τουρκική γλώσσα, άρχισε να γίνεται από το 1958, κατά κύριο λόγο, από την "τουρκοκυπριακή" τρομοκρατική οργάνωση Τ.Μ.Τ. Όλα τα πιο πάνω, αποδεικνύονται ξεκάθαρα, από γεγονότα και περιστατικά της Κυπριακής ιστορίας, χαρακτηριστικά δε, αναφέρουμε τα παρακάτω:

— Στα 1879 ο Άγγλος διοικητής της Πάφου, ανέφερε ότι, οι Οθωμανοί της επαρχίας του γνωρίζουν μόνο Ελληνικά.

— Στα 1878 ο πρόξενος Βασιλειάδης

έγραψε σε αναφορά του, ότι: "Οι πλείστοι ομιλούν την Ελληνική Γλώσσα, εις τρόπον ώστε να εικάζεται, ότι εν περιπτώσει μεταβολής του καθεστώτος να ώσι μάλλον Έλληνες παρά Τούρκοι".

— 16 "Τουρκοκυπριακά" χωριά, μέχρι πριν από την εισβολή, διατηρούσαν ακόμη το όνομά τους, που ήταν όνομα, κάποιου Αγίου.

— Υπήρξαν περιπτώσεις στις οποίες, όταν ρωτήθηκαν "Τουρκοκύπριοι", από δικαστές, μέσα στο δικαστήριο, σε ποια γλώσσα θέλουν να καταθέσουν, απαντούσαν: "μα... ελληνικά" ή "ρωμαίκα, κύριε δικαστή".

— Μετά το 1960, όταν διορίστηκαν Τούρκοι διοικητές στα μεγάλα "Τουρκοχώρια" εξανάγκασαν τους "Τουρκοκύπριους" να μιλούν την Τούρκικη γλώσσα. Σε μερικές μάλιστα περιπτώσεις, ξεχώριζαν τα καφενεία των ηλικιωμένων, από αυτά των νέων, ώστε να εμποδίζουν την επικοινωνία νέων και γερόντων, για να μην επηρεάζονται οι νέοι από τους ελληνόφωνους παππούδες ή πατεράδες τους.

— Οι "Τουρκοκύπριοι" της Λουρουτζίνας - όπως αναφέρει ο Κώστας Κύρρης - έψαλλαν με πάθος εκκλησιαστικούς ύμνους και τροπάρια, έλεγαν τον Απόστολο και τα Ευαγγέλια με εκπληκτική γλωσσική ακρίβεια και πλήρη κατανόηση του περιεχομένου τους. Στο δημοτικό σχολείο της Λουρουτζίνας υπήρχαν επιγραφές στα ελληνικά: Μη ομιλείτε ελληνικά! και όποιος μαθητής τολμούσε να μιλήσει ελληνικά, ετιμωρείτο παραδειγματικά από το δάσκαλό του! Το δημοτικό σχολείο Λουρουτζίνας, όπως και πολλά άλλα "Τουρκοκυπριακά" δημοτικά σχολεία στην Τηλλυριά, στην Καρπασία, στην Πάφο, στον Άγιο Θεόδωρο Λάρνακος κλπ τα επιθεωρούσαν Έλληνες επιθεωρη-